

**ZVONITE! VABITE!
Z NAMI SE VESELITE,
Z NAMI ŽALUJTE!**

Spoštovani farani, še posebej vsi iz
Spodnjih Gameljn, dragi prijatelji!

Kršćanstvo je dalo poseben pečat naši deželi. S kulturo, vero in cerkvami smo dobili tudi nekaj lepih navad, za katere želimo, da se ohranijo. Zakaj? Ker so naše. In to naše so tudi zvonovi, ki so sploh povezani s slovensko kulturo. Zvonovi so bili še posebej cenjeni v avstrijskih deželah, med katerimi so bile seveda tudi slovenske dežele.

Zvonjenje je naznanjalo vse korake človeškega in farnega življenja: od rojstva do smrti. Koliko praznikov je naznanjalo zvonjenje! Koliko veselja so naznanili zvonovi! Po nekaterih župnijah celo zvonijo, ko se rodi nov faran. Po drugi strani pa: koliko tragedij je zaznamovalo žalostno zvonjenje bronastih pevcev, ki so naznanjali, opozarjali, svarili. Seveda, danes so drugačni časi. Zvonjenje nas velikokrat moti, češ da je preglasno. Nič pa nimamo proti na moč glasni glasbi, ki nam jo ponujajo nepremični in prenosni elektronski mediji. Mar ni tako, da s tem rušimo tudi hišo kulture, ki so jo toliko stoletij zidale generacije?

V ta svet prihajajo bronasti zvonovi v Spodnje Gameljne. Preživeli bodo. Tudi nas. In, Bog daj, da bi naznanjali več veselja, kakor žalosti. Da bi njihov glas sprejemali kot vabilo, da bi postajali boljši ljudje, pokončni kristjani. Tisti, ki se bodo veselili dogodkov v občestvu; tisti, ki bodo znali sprejeti križ stiske; tisti, ki se bodo vsak trenutek ozirali v nebo, kamor nas, nenazadnje, zvonovi tudi vabijo ...

Vsem sodelavcem, ki ste omogočili naš skupni praznik posvetitve zvonov, g. nadškofu, msgr. Alojzu Uranu, katerega jubilej mašniškega posvečenja ob isti priliki obhajamo, predvsem pa vsem dobrotnikom, imenovanim in neimenovanim, ki ste pripomogli, da se ob sv. Lenartu v letu Gospodovem 2010 skupaj veselimo, iskren Bog lonaj!

Sebastjan Likar, župnik

POSVETITEV ZVONOV SPODNJE GAMELJNE, 6.11.2010

Ob prvem obisku papeža Janeza Pavla II. v maju 1996, so zazvonili zvonovi po vsej Sloveniji in se razlili kot mogočna harmonija nebeške glorie ter zaznamovali dneve posebne milosti za našo deželo. Ljudje na slovenski zemlji že stoletja nosimo v sebi globok odmev pesmi zvonov, ki je povezana z našim duhovnim dihanjem, z začnjanjem in nehanjem.

Tako bodo tudi v spodnjegameljski cerkvi zazveneli zvonovi, ki predstavljajo našo vaško resničnost. Tukaj živimo staroselci in novi prebivalci, ki se počasi vživljamo v eno skupnost sosedov in prijateljev. Veliko je raznolikosti, pa tudi veliko skupnih interesov. Gotovo si vsi želimo, da bi skupaj oblikovali prijazno sobivanje in sodelovanje.

Na god sv. Lenarta blagoslovljamo in posvečujemo novi veliki in mali zvon, obenem pa jima pridružujemo prenovljeni dosedanji zvon sv. Roka, ki bo vse povezoval v skladno melodijo, izraženo na velikem zvonu: »Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat' dan«. Naj bo to zunanje znamenje edinstva v različnosti, ki jo živi soseska svetega Lenarta. Čeprav je vaška cerkvica novejšega datuma, pa vendar stoji na blagoslovljenem mestu nekdanjega rimskega pokopališča, mimo katerega je vodila iz Emone proti severo-vzhodu pomembna tovarna pot.

Ko se zahvaljujem za svojo 40-letno duhovniško pot, izrekam hvaležnost vsem, ki ste mi na tem mestu podarjali dragocene darove človečnosti in duhovnosti.

Alojz Uran,
nadškof v pokoju

ton D, sv. Lenart

ton H, sv. Rok

ton A, sv. Alojzij

KO ZVONOVI ZAPOJO,
V SEBI ČUTIM
NOVO MOČ ...

NA POTI DO CILJA ... OD VLIVANJA DO ZVONJENJA

Zakaj?

Zakaj smo se v Spodnjih Gameljnah odločili za nakup in elektrifikacijo novih zvonov? Na šmarskih podružnicah je zvonjenje pravzaprav precej neurejeno. Na Rašici niti ni elektrike v cerkvi, v Tacnu in Srednjih Gameljnah je elektrifikacija že starejša in bo potrebno misliti na obnovo. V Spodnjih Gameljnah pa je dolgo tlela želja, da bi uredili zvonjenje. Ročnega zvonjenja ni bilo več, pa je bilo vendar potrebno pozvoniti, ko se je faran poslovil od nas. Drugi razlog je bil neuglašenost zvonov, ki sta do sedaj visela v zvoniku. Bronasti klicarji pa morajo vendarle dajati najlepši glas, ki nam je v ponos.

Koliko?

Ulivanje zvonov je s prevozom do podružnice stalo 15.500 EUR. Obešanje in vpenjanje stane dobrih 3.500 EUR. Za izvedbo se lepo zahvaljujemo g. Janezu Moškriču. Takoj po posvetitvi zvonov pa bomo uredili še elektrifikacijo, ki bo stala približno 8.000 EUR. Uredil jo bo g. Tomaž Klopčič, za kar se mu ravno tako iskreno zahvaljujemo. Vsi stroški znašajo okrog 27.000 EUR. Zbranih sredstev v akciji Za zvonove je bilo približno 22.000 EUR, prihodki pri nabirkah in drugih prihodkov pa je bilo približno 4.000 EUR. Računamo, da bomo v letu 2010 pokrili vse stroške novih zvonov na podružnici sv. Lenarta v Spodnjih Gameljnah. V naslednjih letih pa nas čaka celovita obnova zvonika.

Kaj?

Zvonove je vlila tovarna Perner iz Passaua na Bavarskem, za katero lahko rečemo, da proizvaja kvaliteto generacij. Nova bronasta zvonova (po novem veliki in manjši) tehtata 464 kg (ton A, sv. Alojzij) oziroma 193 kg (ton D, sv. Lenart). Sedanji veliki zvon pa bo po novem postal srednji (ton H, sv. Rok).

Kdo?

Ob tem velikem dogodku ne moremo mimo velike zahvale. Komu? Predvsem pobudnikom novih zvonov; našemu rojaku, nadškofu msgr. Alojzu Uranu, za podporo ter ključarjema Emilu in Alojzu za vso skrb. Iskren Bog lonaj vsem dobrotnikom. Njihova imena bomo zapisali v župnijsko kroniko, mnogi pa ste želeli ostati neimenovani. Vsakemu posebej naj Bog povrne s svojim blagoslovom. Morda je bil kakšen dar v primerjavi z vsemi stroški majhen, a je marsikomu pomenil odrekanje, dva novčiča, za skupno dobro. Hvala vsem faranom župnije Šmartno pod Šmarno goro, še posebej faranom podružnice v Spodnjih Gameljnah, ki ste s prostovoljnim delom priskočili na pomoč, da je delo hitreje steklo in smo lahko tudi zmanjšali stroške. Vsem, ki ste prizadevanja podpirali z molitvijo in nam stali ob strani, pa prav tako – Bog povrni!